RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 56v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nali emulatione cõpescere. Si qđe nemo illoꝝ erat q̄ execrandũ ee nesciret adult'iũ. v̄l paranym
phus sponsũ se ee mĩti⁹ credit' s sponse audeat cõmaculare thalamũ. Vbi gr̃a. Pat' abra
ham seruũ suũ fidelẽ ee arbitrans p dm̃ celi adiuratũ dirigit. ut uxorẽ accipiat filio suo
ysaac. dans illi q̄ secũ portet de omib⁹ bonis suis. Ille rebeccã ad puteũ inuentã allocutus.
et aquas haurientẽ contẽplat⁹ q̄a speciosa erat. p̃mo armillas t'dens. et in aures ei⁹ appen
dens auribꝰ. animo illi⁹ iã bene p̃parato tandẽ a parentib⁹ illi⁹ optinet. ut fidei sue credita
dño suo ysaac insinuat'. Illud q̄d iste cũ seruus sit ysaac. si ipsũ ysaac se ee mĩtat' puelle
pulchritudine delectatus. et dño suo p̃ripiat ei⁹ amplexus impunitus dimittet'. Nemo
itaq; illoꝝ erat q̄ nesciret execrandũ hoc ee facin⁹. cui⁹ ob magnitudinẽ seruilib⁹ penarũ
modis merito puniret'. At nc̄ q̄a seruile cõditionẽ fidelitatis honore sup'gssus ẽ. idcirco
magn⁹ in domo nuptiaꝝ sponsiq; dñi sui paranỹphus ẽ. stans et audiens eũ. et gaudio
gaudens p'pt' uocẽ ei⁹. gratulans sup industria uel sedulitate sua q̄d cõdignã s puellã ad
duxerit. Plane huic simile iohs illud asserit q̄d uenit ipse in aqua baptizans. parare
dño plebẽ pfectã. Cũ eñi dixisset. q̄ habet sponsã sponsus ẽ. amicus aũt sponsi q̄ stat et
audit eũ gaudio gaudet p'pt' uocẽ ei⁹. cõclusit sic. Hoc ergo gaudiũ meũ impletũ ẽ. Q̄d gau
diũ. Hoc uidelicet q̄d ei⁹ q̄ habet sponsã et inde sponsus ẽ amicus sũ. et q̄d ante illũ mis
sus sũ. et q̄d p̃mitiuã discipl'oꝝ ei⁹ ecclãm baptismi mei aquas haurientẽ allocutus armil
lis bonoꝝ opũ adornaui. dicendo facite dignos fructus penitentie. et in aures appen
di dicendo. appropinq̄bit eñi regnũ di. et sic usq; ad unigenitũ filiũ di patris pduxi. di
cendo ecce agn⁹ di. cui mox copulabit'. matre sua sara idẽ synagoga mortua p in
fidelitate. et implebit faciẽ orbis semine. Hoc inq̄t gaudiũ meũ ẽ. et hoc impletũ ẽ.
ita ut alti⁹ q̄d n̄ ambiã. Q̄d m̃ dicitis tu ipse esto sponsus. Sponsus ille uocet' et sit. cui
sponsa debet'. Meũ q̄ppe gaudiũ impletũ ẽ in hoc q̄d sũ sponsi amicus. in hoc q̄d sto i
testimonio et audio eũ gaudens p'pt' uocẽ ei⁹. p'pt' testimoniũ ei⁹. q̄d et uos audituri estis. q̄ me
beatificabit dicens. int' natos mulierũ n̄ surrexit maior IOHANNE BAPTISTA. et cetera

Cum ergo hec dicerent iohs eis qui se sup̃dicta q̄stione pulsauerant. et de illo existi
mari uolebant ipso auctore sup' id q̄d ex ipso audiebant et uidebant. alii q̄dẽ nimiũ faven
tes. alii v̄o malicióse testimoniũ q̄d dño phibuerat mutatione uocis ei⁹ infirmare uel annullare mo
lientes. cũ idcirco illis similitudinẽ de sponso et amico obiceret. tũ ne semet ipsos rephen
dere discipli ei⁹ q̄ magistro nimiũ fauebant. tũ ne int' semet ipsos erubescere iudei potant
q̄ testimoniũ ei⁹ de xp̄o q̄d imminuere teptauerant. econt'a poti⁹ augeri uidebant. Plin
de uerus ac dign⁹ sponsi paranymphus integer amicus digne in et'no celi testimonio stat
corã illo et audit uocẽ ei⁹. et gaudio gaudet q̄d ab illo n̄ auferet'. Digne p oĩa hic om
nib⁹ paranỹphis in exemplũ pponit'. id ẽ omib⁹ q̄ sponse xp̄i uidelicet sc̃e eccl'e curã atq; regi
men sortiunt'. ut nequaq̄ adult'inis illã oculis contẽplent'. et uero sponso ei⁹ copulam